

एवंविधस्यात्मनोदर्शनार्थयोगानुगुणानि साधनान्तराण्याह नेति चक्षुराद्यघासं एनं शुद्धचित्ता एव चित्तेन गृह्णतीति पूर्वार्थः किंच यदायं हितः जगन्मित्रं मनीषी मनोनिग्रहशीलश्च भवति तथा मनसा च पुत्रादीनां नाशे सत्यपि न तप्यते तदैव चित्तशुद्धिर्जातिरिति ज्ञेयं एवं ज्ञात्वा ये प्रब्रजेयुः विक्षेपहेतून् गृहादींस्त्यजेयुस्ते संन्यासिनः अमृता भवन्तीति तं अमृतं योगिनः पश्यन्ति ॥ २० ॥ संन्यासं कृत्वा पिवंचकानां संगतिर्न कर्तव्येत्याह गृह्णतीति मर्त्याः कौलिकाः स्वशिक्षया स्वेषां गुरुणां शिक्षया स्वेन वृत्तेन वा बहिर्दृष्टीनां रमणीयेन च दंभरूपेण गङ्गराणि पापानि मद्यमांसपरस्त्रीसेवनादीनि गृह्णन्ति छादयन्ति यथा सर्पाः खलाः परमुद्वेजयन्तोऽपि बिलादौ निलीय आत्मानं गृह्णन्ति तद्वत् तेषु बाह्यतोरमणीयेषु तेषां समीपे विमूढाः जनाः मुह्यन्ति एतदेवाह यथाऽध्वानं मार्गमनतिक्रम्य शिष्टानां लोकदृष्टमाचारमत्यजतः भयाय नरकाय प्रापयितुं तान् मोहयन्ते मद्यमांसाद्यशुचि व्रतोपदेशेन प्रतारयन्ति अतः सम्यक्परीक्षितैः सहैव संगतिर्यल्लाभाय कर्तव्या तं योगिनः पश्यन्ति ॥ २१ ॥ एवं सर्वकर्मास्पर्शिनो योगिनामपि दुःसंगत्यागमावश्यकतया जीवन्मुक्तानां तेषामनुभवमनुवदति नाहमिति अहं सदा कालत्रयेऽपि असत्कृतः असत्तादेहेन्द्रियादिना तादात्म्याध्यासेन तद्वत्कृतः सुखदुःखजरा मरणादि धर्मवानूकृतः असत्कृतः न स्यान् भवेयं देहादीनामसत्त्वादेवेत्यर्थः अतएव देहवियोगरूपो मृत्युरपि ना

न दर्शनेति षुतिरूपमस्य पश्यन्ति चैनं सुविशुद्धसत्त्वाः ॥ हितो मनीषी मनसानतप्यते ये प्रब्रजेयुरमृतास्ते भवन्ति ॥ योगिनस्तं ० ॥ २० ॥ गृह्णन्ति सर्पा इव गङ्गराणि स्वशिक्षया स्वेन वृत्तेन मर्त्याः ॥ तेषु प्रमुह्यन्ति जना विमूढा यथा ध्वानं मोहयन्ते भयाय ॥ योगिनस्तं ० ॥ २१ ॥ नाहं सदाऽसत्कृतः स्यान् मृत्युर्न चामृत्युरमृतं मे कुतः स्यात् ॥ सत्यानृते सत्यसमानबन्धे सतश्च यो निरसतश्चैक एव ॥ योगिनस्तं ० ॥ २२ ॥ न साधुना नोत असाधुना वाऽसमानमेतदृश्यते मानुषेषु ॥ समानमेतदमृतस्य विद्यादेवं युक्तो मधुतद्वैपरीप्सेत् ॥ योगिनस्तं ० ॥ २३ ॥

स्तिनापि अमृत्युस्तद्विरोधी जन्मलाभः जन्ममरणप्रवाहरूपस्य मृत्युसंज्ञितस्य बन्धस्याभावात् अमृतं मोक्षोऽपि मम कुतः न कुतश्चिदित्यर्थः तत्र हेतुः सत्यं घटादिअनृतरं जूरगादिते उभेऽपि सत्यसमानबन्धे सत्यं अबाधितं समानं सर्वदा सर्वदेशेषु चैकरूपं ब्रह्मतदेव बन्धो निग्रहस्थानं योस्ते तथा सर्वजगद्ब्रह्माधीनमित्यर्थः सतः कार्यस्य असतः कारणस्य च योनिः उत्पत्तिप्रलयस्थानं अहं एक एव तं मां योगिनः पश्यन्ति तथा च श्रुतिः न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः न मुमुक्षुर्न वैमुक्त इत्येषा परमार्थेति सृष्ट्यादिकं सर्वमय्येव कल्पितमित्याह ॥ २२ ॥ न साधुना कर्मणा भूयान्नो एवासाधुना कनीयानिति श्रुतिरिदं कर्मास्पर्शं ब्रह्मविद्याफलमाह न साधुनेति असाधनावापि साधनावेत्यत्र ब्रह्मणः असंगत्वमुक्तं इह तु ब्रह्मविदः पापास्पर्श उच्यते एतद्ब्रह्मचिद्रूपं ब्रह्मसाधुना कर्मणा समानं उत्कृष्टं न भवति उत अपि असाधुना कर्मणाऽसमानं अपक्वं च न भवति मानुषेषु देहाभिमानिषु तु एतदृश्यते एव उच्चावचं कर्मफलं न तथा ब्रह्मविदीत्यर्थः अत्र हेतुः समानमिति एतद्ब्रह्मचिद्रूपं ब्रह्म अमृतस्यैव ल्यस्य समानं यथा कैवल्ये सर्ववादिसंमतः पुण्यपापयोरस्पर्श एव ब्रह्मविद्यपीत्यर्थः अतएव पूर्वोक्तप्रकारेण युक्तो योगवान् तन्मधुब्रह्म बद्धिपिपाठेऽपि स एवार्थः निरवधिकस्य बद्धत्वस्य तत्रैव र्यवसानात् परीप्सेत् सर्वप्रकारेण प्राप्नुमिच्छेत् तमेव च योगिनः पश्यन्ति ॥ २३ ॥